

במדינה

(המשך מעמוד 47)

גם בפניה של האשה ניכרו אותות עצי
בנות. היא תופפה באצבעותיה על השול-
חן, שאפה עמוקות מן הסיגריה ושאלה:
"אז מה אתה עושה?"
"אני קורא עיתון", אמר.
"לא, אני מתכוונת מה אתה עושה
בכלל?"

"אני עובד. ואת?"
"לא חשוב". היא מעכה בחזקה את
בדל-הסיגריה במאפרה, והציתה אחרת.
"יש מקום?". "אולי את רוצה לשתות
משהו?" שאל. "אם תזמין אותי, אשתה."
הבחור קרא למלצר, שחייד לעומתו
חייד של הבנה, והזמין: "פעמיים הפוך".
שתיקה. הבחור קרא בעיתון ותופף
בסיגר שבידו על המאפרה. הבחורה הצי-
תה עוד סיגריה. "אפשר להסתכל בעי-
תון?" שאלה. הבחור העביר לה את
העיתון, ואחרי דקה של עילעול עצבני
החזירה לו אותו.

"כבר גמרת?" שאל. לרגע לא השיבה,
ואז אמרה: "אפשר לשבת על ידך?"
"יש מקום", ענה באירצון שניכר היטב
על פניו. "טוב", אמרה, "אז אני אשאר
את המעיל על הכיסא ממול ואשב על
ידך". אמרה ועשתה. שוב שתיקה.
הבחור הציץ בשעונו והביט על סבי-
בותיו. "איך קוראים לך?" שאלה.
"אלי, ואיך לך?" "שמי רינה", ושוב
שתיקה.

"באה לתפוס". "תראי, אני צריך
ללכת", אמר אלי והציץ בשעונו. "יש
לי פגישה חשובה. אשאר לך את העי-
תון, אם את רוצה". קם, הלך. "אולי
אחזור", פלט.

הבחורה נשארה יושבת דקות אחדות
ליד השולחן. היא נטלה את העיתון,
הפכה בדפיו, הסתכלה סביבה ופנתה אל
שולחן אחר, שלידו ישב גבר כבן 50.
כעבור שיחה של כמה דקות קם הגבר
ויצא. הבחורה יצאה אחריו.
המלצר גסילק את הכוסות מן השולחן
ידע לספר: "היא באה לכאן כמעט יום-
יום. תופפת גברים. גם אתמול היא באה.
אחריה צהריים, יושבה ליד מישהו והם
יצאו ביחד".

ישראלים בחו"ל

צינות ברוורס

היוזם דינאמי של מועדוני "צוותא" הוא כיום איש-עסקים מצליח בארצות-הברית

"מי מכיר מי יודע" — זה היה שמו של מדור לחיפוש קרובים, בקול ישראל במשך שנים רבות. אחרי שכל הקרובים כבר נמצאו, או שקרוביהם חדלו לחפש אותם — נעלם המדור מעל גלי-האתר. אילו היה עדיין קיים — היו בוודאי חבי-רי הקיבוץ-הארצי-השומר-הצעיר מוצאים באמצעותו את חברים, שמואל ("פיסקה") פיסטבלג, במישרו שבשדרה-החמישית בנייורק.

בשנות ה-60' היה שמו של "פיסקה" בפיו כל — חבר קיבוץ יקום, נמרץ, ש-נשלח לתליאביב כדי לעמוד בראשה של החטיבה הצעירה של מפ"ם, אחרי שהח-ליף בתפקיד זה את אפרים ריינר, המכהן כיום (אחרי הצטרפותו למפלגת העבודה) בתפקיד המנהל הכללי של בנק הפועלים. "פיסקה" הבין מייד כי פעילות מיפ-גלתית רגילה לא תביא את הדור הצעיר למפלגה ההיסטורית, והתייעץ בקבוצת-אוהדים עירונית, שיעצה לו להקים מור-עזון תרבות. "פיסקה" קנה את הרעיון, והמועדון הראשון של צוותא נפתח בהג-רלתו, בתחילת 1963.

פיסקה היה דינאמו חי. הוא גייס לצוותא את כל השחקנים, הבמאים, המפיקים, הצעירים, המוסיקאים שלא השתייכו לאי-דיאלוגיה של תנועת החרות או הלי-ברלים. כל השאר, ממפא"י והליברלים העצמאיים, הדתיים והקומוניסטים ("פרט-לחרות ומק"י", כמובן — קומוניסטים לא-מאורגנים, נסבלו) שולבו בפעולות המור-עזון, שהפך אבן-שואבת לנוער המשכיל ולאוכלוסייה הצעירה, בגילה ורוחה, של העיר העברית הראשונה.

דא תחפום שור בקיבוצו. ב-1965 היה פיסקה לראש מטה-הבחירות של ה- (המשך בעמוד 54)

סרו' דה-פארי

א ל שני התוארים והפרטים הביני-לאומיים, בהם זכו ישראלים בשנים האחרונות — החל בתואר מיס תבל, דרך אליפות אירופה בכדורסל ועד לפרס נובל לשלום — נוסף לאחרונה, תואר חדש: אליפות אירופה בדרימיניות.

נכון שהתואר לא חולק בתחרות רשמית וגם לא זיכה את בעליו בתור, גביע או פרס כספי. אבל עובדה: הטלוויזיה הגרי-מנית הכתירה לא מכבר גבר ישראלי בתואר "הטראנסווסטיט היפה ביותר ב-אירופה".

סרו' דה פארי, שם במה, שמסיבות שייפורטו להלן אינה מוכנה לחשוף את שמה המלא, הדוברת עברית רהוטה, עונדת מגן-דיוד גדול על חזה ומצהירה על עצמה כישראלית, למרות שהיא נודדת בעולם בדרכון צרפתי, אינה מרוצה כל כך מהר תואר. "מה זאת אומרת, היפה ביותר באירופה? אני הרי הטראנסווסטיט היפה ביותר עלי אדמות!"

יש לה כמה איברים, שהרבה נשים שגולדו וגדלו כנשים, היו מתות מקינאה למראהם. רגליה ארוכות וחטובות כמו יצאו מתוך ציור של דגה. לחזה הנשי השופע והמוצק יש מעריצים בכל רחבי ברלין. העיר בה מתגוררת סרו' כיום, המוכנים לשלם כסף כדי לחזות בה, וכאשר הכינה הטלוויזיה הגרמנית סרט באורך של שעה על חייה, כיצור שגולד כגבר וחי כאשה, היא הוצפה באלפי מיכתבים שגרמו לכך שהחוכנית תשודר שנית. סרו' הציגה שם את עצמה כישראלית ומיליוני צופים ידעו שילשראל יש מה לייצא לאירופה מילכד ירקות ויהלומים.

האמת היא, שכמו מינה כך גם לאומי-יותה: חצי-חצי. סרו' היא ישראלית רק למחצה. היא נולדה בפאריס, אך שנות ילדותה ונעוריה עברו עליה בירושלים לפני שחזרה לצרפת והפכה שם את מינה, לפחות ברישום בדרכון.

"הגעתי לירושלים עם. הורי כשהייתי בת שנתיים", מספרת סרו', המסוגלת לי-הגיב תגובה גברית כשמישהו יפנה אליה כגבר ולא כאל אשה. "אני זוכרת שגרנו בהתלהב בנוטרדם-דה-פראנס, אמא שלי עבדה בקול-ישראל במחלקת החדשות, בתור מרפיה בצרפתיות, האבא שלי עבד בחפירת עתיקות בנגב בשביל המוזיאון של לונדון".

וזיה גם הסיבה שסרו' אינה ששה לגלות את זהותה האמתית. היא לא רוצה שיציקו לבני מישפחה החיים בירושלים, אלה שהכירו אותה אז, כשהתגוררה בשכונת ממילא, לא יהוו לעולם כי האשה היפה והמושכת אינה אלא הנער שלמד עמם בבית-הספר העממי.

"רציתי להיות

אשה לגמרי..."

כ שבגרה סרו' החליטו הוריה לי-חזור לפאריס. הם לא הצליחו להי-קלט בארץ. אני עצמי שמחתי לחזור לצרפת. היתה לי אז שאיפה להיות רקן באלט קלאסי. להגיע לזה בארץ בתנאים שחיינו זה היה די קשה. בפאריס לא היו לי בעיות להגיע לזה. הלכתי לקונקורס באופרה של פאריס. מי-300 גברים שהציעו את מועמדותם. הייתי אחת הבודדות ש-נבחרו. ונבחרתי במקום הראשון. במשך שש שנים למדתי בבית-הספר לבלט שליד

"YOU"

הבושם המדליק...

עכשיו גם בדיאודורנט וסבון יוני!

הסוכן בישראל בלמון בע"מ המפיצים חברת נורית בע"מ

"לי-נוי" מימד חדש של ופוי ואופי לביתך

דקורטיביות ממתכת

יפום • חזקים • מלוטשים

למעקות • סורגים • גדרות

שערים • ומחיצות

מ" 1/2 עד 4" בפרופיל ϕ או ϕ

להשוו בחנויות חומרי בנין

חפ"ה — נוביסקי, רח' העצמאות 58 טל. 04-666283

ח"א — שפירא את שויצר, הרצל 69 טל. 03-827329

נתניה — אהים לויאן, א. החעשיה טל. 055-23989

אשדוד — רח' מל"ל 4 טל. 052-29251

כפר סבא — חב"י אליהו, אור החעשיה טל. 055-708233

בני-ברק — הספקת מתכת, רח' הירקון 26 טל. 03-708233

רמאלה — סלטי ובנו בע"מ טל. 057-77241

באר-שבע — חברת המחסן למלאכה טל. 057-77241

אשקלון — מתכת אשקלון רח' אלו כהן טל. 052-521353

ירושלים — מתכת אשקלון רח' המאור טל. 05-806372

הפצה ראשית: לופא אבינודב

בית מסחר לחומרי בנין

גדרה, כביש ראשו — טל. 055-91084